

АСИМПТОТИЧНА ПОВЕДІНКА РОЗВ'ЯЗКУ ЛІНІЙНОГО СТОХАСТИЧНОГО ДИФЕРЕНЦІАЛЬНО-РІЗНИЦЕВОГО РІВНЯННЯ НЕЙТРАЛЬНОГО ТИПУ

УДК 519.21

І. В. МАЛИК, Є. Ф. ЦАРКОВ І В. К. ЯСИНСЬКИЙ

Анотація. Одержано необхідні та достатні умови експоненціальної стійкості в середньому квадратичному лінійному стохастичному диференціально-різницевого рівняння нейтрального типу в скалярному випадку.

1. ВСТУП

Питанню стійкості за Ляпуновим розв'язків детермінованих диференціально-функціональних рівнянь нейтрального типу (ДФРНТ) присвячено достатньо велика кількість робіт, серед яких особливе місце займають праці наукових шкіл Дж. Хейла [15], Н. Азбелева [1], М. Каменського [3], Д. Хусаїнова [13, 12], В. Слосарчука [9].

У роботах В. Колмановського і В. Носова [8], Є. Царкова [14], Д. Хусаїнова [13] та їхніх учнів вивчалися питання поведінки розв'язків стохастичних диференціально-функціональних рівнянь (СДФР). Питанню існування сильного розв'язку стохастичного ДФРНТ та узагальнення другого методу Ляпунова присвячено роботи В. Колмановського і Л. Шайхета [2], В. Берези, В. Ясинського [7] та інших.

Дана робота присвячена одержанню необхідних та достатніх умов експоненціальної стійкості в середньому квадратичному лінійних стохастичних диференціально-різницевих рівнянь нейтрального типу, проведено аналіз нестійкості, а також розглянуто критичний випадок.

2. ОСНОВНА ЧАСТИНА

Нехай на імовірнісному базисі [7] $(\Omega, F, P, \mathfrak{F})$, де $\mathfrak{F} \equiv \{F_t, t \geq 0\}$ — фільтрація, задано сильний розв'язок [2, 16] $x(t) = x(t, \omega) \in \mathbf{R}^1$ лінійного стохастичного диференціально-різницевого рівняння нейтрального типу (ЛСДРРНТ)

$$d\{Dx_t\} = \{Lx_t\} dt + \{Gx_t\} dw(t) \quad (1)$$

з початковою умовою

$$x_0 = \varphi. \quad (2)$$

Тут $x_t \equiv \{x(t+s), -h \leq s \leq 0\} \in C([-h, 0])$, $\varphi \in C([-h, 0])$ — F_0 -вимірний випадковий процес, $w(t) = w(t, \omega)$ — одновимірний випадковий вінерів процес, що узгоджений з $\mathfrak{F} = \{F_t, t \geq 0\}$, D, L, G — різницеві оператори, що задані співвідношеннями

2000 *Mathematics Subject Classification*. Primary 60F15; Secondary 60G44.

Ключові слова і фрази. Стохастичні диференціальні рівняння нейтрального типу, різницеві рівняння, власні значення.

для $\psi \in C([-h, 0])$

$$\begin{aligned} D\psi &\equiv \psi(0) + \sum_{k=1}^n \delta_k \psi(-\tau_k), & 0 < \tau_1 < \tau_2 < \dots < \tau_n \leq h, \\ L\psi &\equiv \alpha\psi(0) + \sum_{k=1}^m b_k \psi(-\lambda_k), & 0 < \lambda_1 < \lambda_2 < \dots < \lambda_m \leq h, \\ G\psi &\equiv f\psi(0) + \sum_{k=1}^q g_k \psi(-\theta_k), & 0 < \theta_1 < \theta_2 < \dots < \theta_q \leq h. \end{aligned} \quad (3)$$

Для ЛСДРРНТ (1), (2) має місце теорема існування та єдиності з точністю до стохастичної еквівалентності сильного розв'язку $x(t) \in \mathbf{R}^1$ [5] для якого існує $E\{x^2(t)\} < \infty$. Поряд з рівнянням (1) розглянемо детерміноване диференціально-різницьке рівняння нейтрального типу [1, 15]

$$d\{Dy_t\} = \{Ly_t\} dt. \quad (4)$$

з початковою умовою

$$y(t) = \varphi(t), \quad -h \leq t \leq 0. \quad (5)$$

Наведемо спочатку деякі твердження.

Лема 2.1. *Якщо*

$$\sum_{k=1}^n |\delta_k| < 1, \quad (6)$$

то розв'язок $y(t) \equiv 0$ ДДРРНТ (4), (5) є експоненціально стійкий тоді і тільки тоді, коли всі корені характеристичного квазіполінома

$$V(z) \equiv z \left(1 + \sum_{k=1}^n e^{-z\tau_k} \delta_k \right) - a - \sum_{l=1}^m e^{-z\lambda_l} b_l \quad (7)$$

лежать в лівій півплощині комплексної площини \mathbf{C} , тобто

$$\exists \rho > 0, \quad \forall z \in \mathbf{C}: \quad V(z) = 0 \Rightarrow \operatorname{Re} z < -\rho. \quad (8)$$

Розглянемо функцію Коші $X(t)$ [15] як розв'язок (4), що задовольняє початкову умову

$$X(t) \equiv \mathbf{1}(t) = \begin{cases} 0, & -h \leq t < 0; \\ 1, & t = 0. \end{cases} \quad (9)$$

Тоді вірно твердження [4, 15], щодо зображення функції Коші $X(t)$ за характеристичним квазіполіномом.

Лема 2.2. *Функція Коші $X(t)$ має вигляд*

$$X(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\operatorname{Re} z = \mu} e^{zt} V^{-1}(z) dz, \quad (10)$$

де $\mu > -\rho$.

Далі має місце наступне твердження.

Теорема 2.1. *Розв'язок ЛСДРРНТ (1), (2) задовольняє стохастичне інтегральне рівняння*

$$x(t) = y(t) + \int_0^t X(t-s) G x_s dw(s), \quad (11)$$

де $y(t)$ — розв'язок (4), (2).

Доведення. Враховуючи лінійність різницевого оператора нейтральності D , отримаємо

$$Dx_t = Dy_t + \int_0^t DX_{t-s}Gx_s dw(s). \quad (12)$$

Підставимо (12) в (1) і, врахувавши лінійність різницевого оператора L , отримаємо

$$\begin{aligned} dDx_t &= dDy_t + d \int_0^t DX_{t-s}Gx_s dw(s) \\ &= Ly_t dt + DX_0Gx_t dw(t) + \int_0^t d_t DX_{t-s}Gx_s dw(s) \\ &= Ly_t dt + Gx_t dw(t) + \int_0^t (LX_{t-s} dt) Gx_s dw(s) \\ &= Ly_t dt + Gx_t dw(t) + L \left\{ \int_0^t X(t-s) dt Gx_s dw(s) \right\} dt \\ &= L \left\{ y_t + \int_0^t X(t-s) dt Gx_s dw(s) \right\} dt + Gx_t dw(t) = Lx_t dt + Gx_t dw(t). \end{aligned}$$

Тут перестановка оператора L з операцією інтегрування обґрунтована за лінійністю різницевого оператора L . Таким чином, випадковий процес, який задано (11), задовольняє ЛСДРРНТ. Теорема 2.1. доведена. \square

Дано означення експоненціальної стійкості в середньому квадратичному розв'язку ЛСДРРНТ (1), (2).

Означення 2.1. Тривіальний розв'язок задачі (1), (2) назвемо експоненціально стійким в середньому квадратичному, якщо існують сталі $M > 0$ і $c > 0$, такі що для всіх $t \geq 0$ і $\varphi \in C([-h, 0])$

$$\mathbf{E} |x(t)|^2 \leq M e^{-ct} \mathbf{E} \|\varphi\|^2, \quad (13)$$

де $\|\varphi\| \equiv \max_{-h \leq t \leq 0} |\varphi(t)|$, $\mathbf{E}\{\cdot\}$ — операція математичного сподівання.

Для одержання необхідних та достатніх умов експоненціальної стійкості тривіального розв'язку $x(t) \equiv 0$ ЛСДРРНТ (1), (2) введемо наступні позначення і пов'язані з ними твердження.

Використовуючи інтегральне представлення (11) сильного розв'язку (1), а також представлення функції Коші $X(t)$ у вигляді (10), запишемо інтегральне рівняння Вольтерри нейтрального типу для випадкового процесу $\gamma(t) \equiv Gx_t$:

$$\gamma(t) \equiv Gy_t + \int_0^t H(t-s)\gamma(s) dw(s), \quad (14)$$

де

$$H(t) \equiv GX_t = \frac{1}{2\pi i} \int_{\text{Re } z = \mu} e^{zt} G_1(z) V^{-1}(z) dz, \quad (15)$$

а

$$G_1(z) \equiv f + \sum_{i=1}^q g_i e^{-z\theta_i}. \quad (16)$$

Дійсно, слід подіяти різницеvim оператором G на обидві частини рівняння (10), в результаті отримаємо

$$\begin{aligned} GX_t &= G \left\{ \frac{1}{2\pi i} \int_{\operatorname{Re} z = \mu} e^{zt} V^{-1}(z) dz \right\} = \frac{1}{2\pi i} \int_{\operatorname{Re} z = \mu} \left\{ f e^{zt} + \sum_{k=1}^q g_k e^{z(t-\theta_k)} \right\} V^{-1}(z) dz \\ &= \frac{1}{2\pi i} \int_{\operatorname{Re} z = \mu} \left\{ f + \sum_{k=1}^q g_k e^{-z\theta_k} \right\} e^{zt} V^{-1}(z) dz = \frac{1}{2\pi i} \int_{\operatorname{Re} z = \mu} G_1(z) e^{zt} V^{-1}(z) dz, \end{aligned}$$

що дає (14).

Введемо наступні позначення

$$\begin{aligned} M(t, \varphi) &\equiv \mathbb{E} \{ |x(t)|^2 / F^0 \} = \mathbb{E} \{ |x(t)|^2 \}, \\ \Gamma(t, \varphi) &\equiv \mathbb{E} \{ |\gamma(t)|^2 / F^0 \} = \mathbb{E} \{ |\gamma(t)|^2 \}. \end{aligned}$$

Тут умовні математичні сподівання рівні звичайним в силу незалежності випадкових процесів $x(t)$ і $\gamma(t)$ від початкової σ -алгебри F_0 [7].

Далі піднесемо до квадрату інтегральне представлення (11) сильного розв'язку ЛСДРРНТ, обчислимо математичне сподівання і, враховуючи рівність 0 математичного сподівання від інтегралу Вінера–Іто і рівність математичного сподівання від квадрату інтегралу Вінера–Іто звичайному інтегралу Рімана [7], одержимо рівняння для другого моменту $M(t, \varphi)$ вигляду

$$M(t, \varphi) = |y(t)|^2 + \int_0^t |X(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds. \quad (17)$$

Аналогічно матимемо

$$\Gamma(t, \varphi) = |Gy_t|^2 + \int_0^t |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds. \quad (18)$$

Доведемо допоміжне твердження.

Теорема 2.2. *Нехай виконуються умови (6) і (8). Тоді розв'язок інтегрального рівняння (18) задовольняє умову:*

$$\exists C_1 > 0, \quad \exists C_2 > 0, \quad \forall \varphi \in C([-h, 0]): \quad \int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{tC_2} dt < C_1 \|\varphi\|^2, \quad (19)$$

тоді і тільки тоді, коли

$$B \equiv \int_0^\infty |H(t)|^2 dt < 1. \quad (20)$$

Доведення. За умов (6) і (8) існує така константа $M > 0$, що

$$|H(t)| \leq M e^{-\rho t}, \quad |Gy_t| \leq M e^{-\rho t} \|\varphi\| \quad (21)$$

для $\varphi \in C([-h, 0])$. Значить можна застосувати перетворення Лапласа до (18) і отримати рівняння для зображень

$$\int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt = \int_0^\infty |Gy_t|^2 e^{-zt} dt + \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-zt} dt \int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt, \quad (22)$$

яке еквівалентне рівнянню

$$\int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt = \int_0^\infty |Gy_t|^2 e^{-zt} dt \left(1 - \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt \right)^{-1} \quad (23)$$

для достатньо великого $\operatorname{Re} z$. Не втрачаючи загальності візьмемо $\operatorname{Im} z = 0$. Зауважимо, що функція $R(z) = \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-zt} ds$ як функція від $z \in \mathbf{R}$ є неперервною функцією, а також $R(z)$ є спадною функцією на $(-\rho, \infty)$ при $\operatorname{Im} z = 0$.

Достатність. Нехай виконується (20). Значить існує таке $\varepsilon > 0$, що

$$\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt < 1,$$

де $z \in [-\varepsilon, \infty)$. Тоді для $z \in [-\varepsilon, \infty)$ виконується нерівність

$$\begin{aligned} \int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt &< \int_0^{\infty} |Gy_t|^2 e^{-zt} dt \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{\varepsilon t} dt\right)^{-1} \\ &\leq \int_0^{\infty} |Gy_t|^2 e^{\varepsilon t} dt \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{\varepsilon t} dt\right)^{-1} \\ &\leq M^2 \|\varphi\|^2 (\rho - \varepsilon)^{-1} \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{\varepsilon t} dt\right)^{-1}. \end{aligned} \quad (24)$$

Якщо в нерівності (24) покласти $C_2 = \varepsilon$ і $C_1 = M^2(\rho - \varepsilon)^{-1} \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{\varepsilon t} dt\right)^{-1}$, то одержимо з (24) умову (19).

Необхідність. Нехай виконується (19) та $\text{Im } z = 0$. Доведемо виконання (20) від супротивного. Припустимо що (20) не виконується, тобто

$$\int_0^{\infty} |H(t)|^2 dt \geq 1.$$

Значить, $\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt > 1$ для $z < 0$. А це означає, що

$$\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt = \int_0^{\infty} |Gy_t|^2 e^{-zt} dt \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt\right)^{-1} < 0, \quad (25)$$

а значить за припущенням супротивного, одержали $\Gamma(t, \varphi) < 0$ для $\text{Re } z < 0$, що неможливо (бо за означенням $\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt > 0$). Прийшли до суперечності. Теорема 2.2 доведена. \square

Лема 2.3. В умові (20) інтеграл в лівій частині нерівності обчислюється наступним чином

$$B \equiv \int_0^{\infty} |H(t)|^2 dt = \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds.$$

Доведення. Якщо замість $H(t)$ підставимо його інтегральний вигляд (15), то матимемо

$$H(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{-\infty}^{\infty} G_1(is) e^{zt} V^{-1}(is) ds. \quad (26)$$

Зауважимо, що $G_1(is) e^{zt} V^{-1}(is)$ є образом для $H(t)$ або

$$G_1(is) e^{zt} V^{-1}(is) = \int_0^{\infty} e^{-ist} H(t) dt. \quad (27)$$

Тоді за рівністю Планшереля–Парсеваля [4] одержимо

$$\begin{aligned} \int_0^{\infty} |H(t)|^2 dt &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds \\ &= \frac{1}{2\pi} \left(\int_{-\infty}^0 |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds + \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds \right) \\ &= \frac{1}{2\pi} \left(\int_0^{\infty} |G(-is)|^2 |V(-is)|^{-2} ds + \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds \right) \\ &= \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds. \end{aligned}$$

Лему 2.3. доведено. \square

Теорема 2.3. *Нехай виконуються умови (6) і (8) для коефіцієнтів ЛСДРРНТ і коренів його характеристичного квазіполінома (7). Тоді необхідною і достатньою умовою експоненціальної стійкості в середньому квадратичному розв'язку (1), (2) є виконання інтегральної нерівності*

$$B = \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds < 1, \quad (28)$$

де $G(z) \equiv f + \sum_{r=1}^q g_r e^{-z\theta_r}$.

Тоді при $B > 1$ буде мати місце наступний факт: в будь-якому околі нуля знайдеться початкова функція $\varphi(t)$ така, що

$$\lim_{t \rightarrow \infty} M \{ |x(t)|^2 \} = \infty. \quad (29)$$

Доведення. 1. Достатність. Нехай виконуються (28), а значить виконуються (20). Умови (6) і (8) гарантують [15] існування деякої сталої $M_2 > 0$ та $c_2 > 0$ таких, що

$$\begin{aligned} |Gy_t|^2 e^{tc_2} &\leq M_2 \|\varphi\|^2, & |y(t)|^2 e^{tc_2} &\leq M_2 \|\varphi\|^2, \\ |X(t)|^2 e^{tc_2} &\leq M_2, & |H(t)|^2 e^{tc_2} &\leq M_2 \end{aligned} \quad (30)$$

для довільного $t > 0$ і $\varphi \in C([-h, 0])$.

Зауважимо, що сталу $c_2 > 0$ для виконання оцінок (30) слід вибирати як у теоремі 2.2.

Далі за виконання нерівностей (30) очевидна оцінка для $t > 0$ і $\varphi \in C([-h, 0])$

$$\begin{aligned} \Gamma(t, \varphi) e^{tc_2} &= |Gy_t|^2 e^{tc_2} + \int_0^t |H(t-s)|^2 e^{(t-s)c_2} e^{sc_2} \Gamma(s, \varphi) ds \\ &\leq M_2 \|\varphi\|^2 + M_2 \int_0^t e^{sc_2} \Gamma(s, \varphi) ds \leq M_2 (1 + c_1) \|\varphi\|^2. \end{aligned} \quad (31)$$

де c_1 визначена в доведенні теореми 2.2.

Тоді з врахуванням одержаних нерівностей (30), (31) легко виписати оцінку для $M(t, \varphi)$, що задовольняє рівняння (17), а саме

$$M(t, \varphi) \leq M_2 (1 + c_1) \|\varphi\|^2 e^{-tc_2}$$

для $t > 0$ і $\varphi \in C([-h, 0])$.

Це гарантує виконання умови (13) експоненціальної стійкості. Достатність доведено.

Необхідність. При виконанні умов (6), (8) нехай розв'язок $x(t) \equiv 0$ експоненціально стійкий, тобто $E |x(t)|^2 \leq M e^{-ct} E \|\varphi\|^2$ для $t > 0$ і $\varphi \in C([-h, 0])$, де $M > 0$ та $c > 0$. Тоді матимемо

$$\begin{aligned} \Gamma(t, \varphi) &= E \{ |Gx_t|^2 \} \leq (q+1) \left(|f|^2 + \sum_{r=1}^q |g_r|^2 \right) \max_{-h \leq \theta \leq 0} E \{ |x(t+\theta)|^2 \} \\ &\leq M(1+q) \left(|f|^2 + \sum_{r=1}^q |g_r|^2 \right) e^{-ct} \|\varphi\|^2. \end{aligned}$$

А значить можна підібрати сталу $A_1 > 0$ таку, що

$$\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{tc_2} dt < c_1 \|\varphi\|.$$

Залишилось використати теорему 2.2, що дає нерівність (28), якщо врахувати рівність (26) леми 2.3.

Доведення 2. З рівності (23) отримуємо, що полюси $1 - \int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt$ збігаються з нулями функції $1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt$, а $\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt$ — неперервна спадна функція дійсного аргументу λ , така що $\lim_{\lambda \rightarrow \infty} \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt = 0$.

Отже, оскільки виконується (29), то знайдеться $\lambda_0 > 0$, таке що

$$1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda_0 t} dt = 0.$$

А це означає, що функція $\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt$ має полюс при $\lambda = \lambda_0 > 0$. Це ж в свою чергу означає, що $\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) = \lim_{t \rightarrow \infty} e^{\lambda_0 t} = \infty$, що і доводить (29). Теорема 2.3. доведена. \square

3. КРИТИЧНИЙ ВИПАДОК

Розглянемо поведінку розв'язку ЛСДРРНТ (1), (2), якщо $B = 1$.

Теорема 3.1. *Нехай:*

- 1) виконуються умови (6), (8),
- 2)

$$B = \frac{1}{\pi} \int_0^{\infty} |G(is)|^2 |V(is)|^{-2} ds = 1, \quad (32)$$

- 3)

$$f + \sum_{k=1}^q g_k \neq 0.$$

Тоді знайдеться така початкова функція $\varphi \in C[-h, 0]$, що

$$0 < \lim_{t \rightarrow \infty} \mathbf{E}|x(t)|^2 < \infty. \quad (33)$$

Доведення. Нехай сильний розв'язок (1) побудовано за початковою умовою

$$x(t) \equiv \varepsilon 1(t) = \begin{cases} 0, & -h \leq t < 0, \\ \varepsilon, & t = 0. \end{cases} \quad (34)$$

Тоді $y(t) = \varepsilon X(t)$ є розв'язком детермінованого рівняння (4), а рівняння (12) для $\Gamma(t, \varphi)$ прийме вигляд

$$\begin{aligned} \int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt &= \varepsilon \int_0^{\infty} |GX_t|^2 e^{-zt} dt + \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds \int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt \\ &= \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds \left(\varepsilon + \int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt \right). \end{aligned} \quad (35)$$

Звідси

$$\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt = \frac{\varepsilon \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt}{\left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt\right)}. \quad (36)$$

Відомий факт зв'язку поведінки при $t \rightarrow \infty$ оригінала $\Gamma(t, \varphi)$ і при $z \rightarrow 0$ зображення для нього [6], а саме

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) = \varepsilon \lim_{z \rightarrow 0} \frac{z \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt}{\left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt\right)}. \quad (37)$$

Очевидно, що границю при $z \rightarrow 0$ в правій частині рівняння (31) можна обчислити за правилом Лопіталя, а саме

$$\begin{aligned} \lim_{z \rightarrow 0} \frac{\varepsilon z \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds}{\left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt\right)} &= \lim_{z \rightarrow 0} \frac{(\varepsilon z \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds)'}{\left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} dt\right)'} \\ &= \varepsilon \lim_{z \rightarrow 0} \frac{\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds - z \int_0^{\infty} |H(t)|^2 t e^{-zt} ds}{\int_0^{\infty} |H(t)|^2 t e^{-zt} dt} \\ &= \varepsilon \lim_{z \rightarrow 0} \frac{\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-zt} ds}{\int_0^{\infty} |H(t)|^2 t e^{-zt} dt} = \frac{\varepsilon}{\int_0^{\infty} |H(t)|^2 t dt}. \end{aligned} \quad (38)$$

За виконання умов (8) існує інтеграл в знаменнику правої частини (38)

$$\varepsilon = \varepsilon \int_0^\infty |H(t)|^2 dt \leq \int_0^\infty |H(t)|^2 t dt \leq K \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{\rho t/2} dt = c < \infty, \quad (39)$$

де $K = \rho/2$. Значить, одержимо нерівність

$$\frac{\varepsilon}{C} \leq \lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) \leq 1. \quad (40)$$

Оскільки $\Gamma(t, \varphi) = M \{Gx_t\}^2$, то за умови існування $\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi)$ можна довести, що

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) = \left(f + \sum_{k=1}^q g_k \right)^2 \lim_{t \rightarrow \infty} M \{x^2(t)\}. \quad (41)$$

Тобто, з (40) та (41) отримуємо

$$0 < \frac{\varepsilon}{C} \left(f + \sum_{k=1}^q g_k \right)^{-2} \leq \lim_{t \rightarrow \infty} E |x(t)|^2 \leq \left(f + \sum_{k=1}^q g_k \right)^{-2} < \infty.$$

Теорема 3.1. доведена. \square

Поряд з рівнянням (1) буде розглядатися збурене рівняння

$$d\{Dx_t\} = \{Lx_t\} dt + (1 + \alpha(t))\{Gx_t\} dw(t). \quad (42)$$

Припустимо, що виконується умова (32). Розглянемо питання асимптотичної стійкості та нестійкості задачі (42), (2) (задачі (1), (2) при постійно діючих збуреннях). Позначимо через \mathfrak{R}_1 простір неперервних на $[0, \infty)$ функцій ϕ , для яких

$$\exists \varepsilon \in (0, 1), \quad \forall t > 0: \quad (1 + \phi(t))^2 < 1 - \varepsilon.$$

Через \mathfrak{R}_2 простір неперервних на $[0, \infty)$ функцій ϕ , для яких

$$\exists \varepsilon > 0, \quad \forall t > 0: \quad (1 + \phi(t))^2 > 1 + \varepsilon.$$

Має місце наступна теорема.

Теорема 3.2. *Нехай виконуються умови (6), (8) та $B = 1$. Тоді*

- А) *тривіальний розв'язок рівняння (42) асимптотично стійкий в середньому квадратичному, якщо $\alpha \in \mathfrak{R}_1$.*
- Б) *тривіальний розв'язок рівняння (42) нестійкий в середньому квадратичному, якщо $\alpha \in \mathfrak{R}_2$.*

Доведення. Запишемо рівняння (42) у вигляді інтегрального рівняння, а саме

$$x(t) = y(t) + \int_0^t (1 + \alpha(s))X(t-s)Gx_s dw(s), \quad (43)$$

де $y(t)$ — розв'язок задачі (4), (2), а $X(t)$ — її фундаментальний розв'язок, $t \geq 0$.

Справді, використавши для (43) лінійний оператор D і продиференціювавши (43), отримаємо

$$\begin{aligned}
dDx_t &= dDy_t + dD \left\{ \int_0^t (1 + \alpha(s))X(t-s)Gx_s dw(s) \right\} \\
&= Ly_t dt + Dd \left\{ \int_0^t (1 + \alpha(s))X(t-s)Gx_s dw(s) \right\} \\
&= Ly_t dt + \int_0^t (1 + \alpha(s)) dDX(t-s)Gx_s dw(s) + (1 + \alpha(t))Gx_t dw(t) \\
&= Ly_t dt + \int_0^t (1 + \alpha(s))LX(t-s)Gx_s dw(s) dt + (1 + \alpha(t))Gx_t dw(t) \\
&= L \left\{ y_t + \int_0^t (1 + \alpha(s))X(t-s)Gx_s dw(s) \right\} dt + (1 + \alpha(t))Gx_t dw(t) \\
&= Lx_t + (1 + \alpha(t))Gx_t dw(t),
\end{aligned}$$

що доводить (43).

Тоді, використовуючи інтегральне рівняння (43) та рівність (18), отримаємо

$$\Gamma(t, \varphi) = |Gy_t|^2 + \int_0^t (1 + \alpha(s))^2 |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds. \quad (44)$$

А) Нехай $\alpha \in \mathfrak{R}_1$. Тоді з рівності (44) випливає нерівність

$$\Gamma(t, \varphi) < |Gy_t|^2 + (1 - \varepsilon) \int_0^t |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds. \quad (45)$$

Використовуючи перетворення Лапласа для (45), отримаємо нерівність для образів, а саме:

$$\int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt < \int_0^\infty |Gy_t|^2 e^{-zt} dt + (1 - \varepsilon) \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-zt} ds \int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt$$

або

$$\int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt < \int_0^\infty |Gy_t|^2 e^{-zt} dt \left(1 - (1 - \varepsilon) \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-zt} dt \right)^{-1}. \quad (46)$$

За умови виконання $B = 1$, очевидно, що полюс з найбільшою дійсною частиною для правої частини нерівності (46) буде полюс λ_0 , для якого виконується рівність

$$\int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-\lambda_0 t} dt = \frac{1}{1 - \varepsilon} > 1. \quad (47)$$

Оскільки перетворення Лапласа дійсного аргументу ($\lambda \in \mathbf{R}$) є спадною неперервною функцією та $B = 1$, то $\lambda_0 < 0$. А це означає, що $\Gamma(t, \varphi)$ поводить себе на ∞ як функція, яка по модулю не перевищує $Ne^{\lambda_0 t}$, $N > 0$, тобто

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) = 0, \quad (48)$$

а значить А) доведено.

В) Нехай $\alpha \in \mathfrak{R}_2$. Тоді з рівності (44) випливає нерівність

$$\Gamma(t, \varphi) > |Gy_t|^2 + (1 + \varepsilon) \int_0^t |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds. \quad (49)$$

Використовуючи перетворення Лапласа для (49), отримаємо нерівність для образів:

$$\int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt > \int_0^\infty |Gy_t|^2 e^{-zt} dt + (1 + \varepsilon) \int_0^\infty |H(t)|^2 e^{-zt} dt \int_0^\infty \Gamma(t, \varphi) e^{-zt} dt$$

або

$$\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt > \int_0^{\infty} |Gy_t|^2 e^{-z t} dt \left(1 - (1 + \varepsilon) \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt \right)^{-1}. \quad (50)$$

За умови виконання $B = 1$, очевидно що полюс з найбільшою дійсною частиною для правої частини нерівності (46) буде полюс λ_0 , для якого виконується рівність

$$\int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt = \frac{1}{1 + \varepsilon} < 1. \quad (51)$$

Оскільки перетворення Лапласа дійсного аргументу ($\lambda \in R$) є спадною неперервною функцією та $B = 1$, то $\lambda_0 > 0$. А це означає, що $\Gamma(t, \varphi)$ поводить себе на ∞ як функція, яка по модулю не менша ніж $\delta e^{\lambda_0 t}$ тобто

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \Gamma(t, \varphi) = \infty. \quad (52)$$

Значить Б) доведено. Теорема 3.2 доведена. \square

Зауваження 3.1. В умові теореми 4.2. простори \mathfrak{R}_1 та \mathfrak{R}_2 можна замінити на більш “ширші простори”, а саме

$$\begin{aligned} \tilde{\mathfrak{R}}_1 &\equiv \{ \phi \in C^0([0, \infty]) : \exists \varepsilon > 0, \forall t \in [0, h] : (1 + \phi(t))^2 < 1 - \varepsilon; \forall t > h : (1 + \phi(t))^2 \leq 1 \}, \\ \tilde{\mathfrak{R}}_2 &\equiv \{ \phi \in C^0([0, \infty]) : \exists \varepsilon > 0, \forall t \in [0, h] : (1 + \phi(t))^2 > 1 + \varepsilon; \forall t > h : (1 + \phi(t))^2 \geq 1 \}. \end{aligned}$$

Доведення. Доведемо, наприклад, першу частину зауваження:

Нерівність (45) переписється у вигляді

$$\Gamma(t, \varphi) \leq |Gy_t|^2 + (1 - \varepsilon) \int_0^t |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds$$

для $t \in [0, h]$ і

$$\Gamma(t, \varphi) \leq |Gy_t|^2 + (1 - \varepsilon) \int_0^h |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds + \int_h^t |H(t-s)|^2 \Gamma(s, \varphi) ds$$

для $t > h$.

Тоді нерівність (46) прийме вигляд

$$\begin{aligned} &\int_0^{\infty} \Gamma(t, \varphi) e^{-\lambda t} dt \\ &< \int_0^{\infty} |Gy_t|^2 e^{-z t} dt \left(1 - \int_0^{\infty} |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt + \varepsilon \int_0^h |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt \right)^{-1}. \end{aligned} \quad (53)$$

Оскільки $B = 1$ та $\int_0^h |H(t)|^2 e^{-\lambda t} dt = K > 0$, то можна стверджувати, що всі полюси правої частини (53) лежать в лівій півплощині комплексної площини, а це означає що $\Gamma(t, \varphi)$ на ∞ поводить себе як експонента з від’ємним показником, тобто розв’язок збуреного рівняння (42) експоненціально стійкий в середньому квадратичному. Зауваження 3.1. доведено. \square

ЛІТЕРАТУРА

1. Н. В. Азбелев, В. П. Максимов, Л. Ф. Рахматуллина, *Введение в теорию функционально-дифференциальных уравнений*, “Наука”, Москва, 1991.
2. Е. А. Андреева, Л. Е. Шайхет, В. Б. Колмановский, *Управление системами с последствием*, “Наука”, Москва, 1992.
3. Р. Р. Ахмеров, М. И. Каменский, А. С. Потапов и др., *Теория уравнений нейтрального типа*, Итоги науки и техники, сер. Математический анализ **1** (1981), № 1, 55–126.
4. Р. Беллман, К. Л. Кук, *Дифференциально-разностные уравнения*, “Наука”, Москва, 1967.
5. В. Ю. Береза, В. К. Ясинський, *Про існування розв’язків стохастичних диференціально-функціональних рівнянь нейтрального типу з пуассонівськими перемиканнями*, Вісник Київського університету, серія: Фізико-математичні науки **5** (2002), № 1, 19–27.

6. Г. Деч, *Руководство к практическому применению преобразования Лапласа и Z-преобразования*, "Наука", Москва, 1971.
7. Ж. Жакод, А. Н. Ширяев, *Предельные теоремы для случайных процессов*, т. 2, "Физматгиз", Москва, 1994.
8. В. Б. Колмановский, В. Р. Носов, *Устойчивость и периодические режимы регулируемых систем с последействием*, "Наука", Москва, 1981.
9. В. Ю. Слосарчук, *Абсолютна стійкість динамічних систем із післядією*, Монографія, Вид-во УДУВГП, Рівне, 2003.
10. И. Я. Снекторский, *Обобщенные формулы вариации постоянной линейного неоднородного стохастического уравнения*, Проблемы управления и информатики **1** (1998), № 5, 107–112.
11. Р. Хорн, Ч. Джонсон, *Матричный анализ*, "Мир", Москва, 1996.
12. Д. Я. Хусаинов, *Оценки решений линейных дифференциально-функциональных уравнений нейтрального типа*, Укр. мат. журн. **1** (1991), № 9, 1123–1135.
13. Д. Я. Хусаинов, А. В. Шатырко, *Метод функций Ляпунова в исследовании устойчивости дифференциально-функциональных систем*, Изд-во КНУ, Киев, 1997.
14. Е. Ф. Царьков, *Случайные возмущения дифференциально-функциональных уравнений*, "Зинатне", Рига, 1989.
15. J. Hale, *Theory of Functional Differential Equations*, Springer, 1978.
16. I. I. Gihman and A. V. Skorohod, *Stochastic Differential Equations*, Springer, 1972.

КАФЕДРА МАТЕМАТИЧНОЇ І ПРИКЛАДНОЇ СТАТИСТИКИ, ФАКУЛЬТЕТ ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ,
ЧНУ ім. Юрія Федьковича, вул. Коцюбинського, 2, Чернівці 58000, Україна
Адреса електронної пошти: M_Ihor_V@rambler.ru

КАФЕДРА ТЕОРІЇ ЙМОВІРНОСТЕЙ І МАТЕМАТИЧНОЇ СТАТИСТИКИ, РИЗЬКИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ,
РИГА, ЛАТВІЯ
Адреса електронної пошти: carkovs@livas.lv

КАФЕДРА МАТЕМАТИЧНОЇ І ПРИКЛАДНОЇ СТАТИСТИКИ, ФАКУЛЬТЕТ ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ,
ЧНУ ім. Юрія Федьковича, вул. Коцюбинського, 2, Чернівці 58000, Україна
Адреса електронної пошти: yasinsk@cv.ukrtel.net

Надійшла 20/02/2008